

Ко се сматра обвезником ПДВ који претежно врши промет добара у иностранство?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-388/2009-04 од 16.2.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредбама члана 24. став 1. тач. 2) и 3) Закона, ПДВ се не плаћа на промет добара која обвезник, иностранци примаоци или треће лице по налогу обвезника ПДВ, односно иностраног примаоца, шаље или отпрема у иностранство.

Сагласно одредби члана 3. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), пореско ослобођење из члана 24. став 1. тач. 2) и 3) Закона за добра која се шаљу или отпремају у иностранство (у даљем тексту: извоз добара), обвезник може да оствари ако поседује извозну декларацију која садржи потврду да су добра иступила са територије Републике Србије (у даљем тексту: извозна декларација), односно оверену копију извозне декларације о извршеном извозу добара издату у складу са царинским прописима.

Одредбом члана 52. став 1. Закона прописано је да ако је износ претходног пореза већи од износа пореске обавезе, обвезник има право на повраћај разлике.

Ако се обвезник не определи за повраћај разлике из става члана 52. Закона, разлика се признаје као порески кредит (став члана 52. Закона).

Порески обвезник, према ставу 3. члана 52. Закона, може да тражи повраћај износа неискоришћеног пореског кредита из става 2. овог члана подношењем захтева, најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период.

Сагласно одредби става 4. члана 52. Закона, повраћај из ст. 1. и 3. овог члана врши се најкасније у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство, по истеку рока за предају пореске пријаве, односно од дана подношења захтева из става 3. овог члана.

Према одредби члана 2. став 1. Уредбе о критеријумима на основу којих се утврђује шта се, у смислу Закона о порезу на додату вредност, сматра претежним прометом добара у иностранство („Сл. гласник РС“, бр. 124/04 и 27/05, у даљем тексту: Уредба), претежним прометом добара у иностранство сматра се извоз добара обвезника ПДВ чија је вредност у односу на вредност укупног промета добара и услуга већа од 70%, односно најмање 10.000.000 евра, исказаних у финансијском извештају за претходну календарску годину састављеном у складу са прописима о рачуноводству.

Ставом 2. истог члана Уредбе прописано је да се обвезник ПДВ који испуни један од критеријума из става 1. овог члана, у наредних 12 календарских месеци, односно до истека рока за подношење наредног финансијског извештаја за претходну календарску

годину састављеног у складу са прописима о рачуноводству, сматра обвезником ПДВ који претежно врши промет добара у иностранство.

Према одредби члана 3а став 1. Уредбе, обвезником ПДВ који претежно врши промет добара у иностранство сматра се и обвезник ПДВ који је у периоду од 1. јануара текуће године до истека пореског периода за који подноси пореску пријаву извршио извоз добара чија је вредност у односу на укупан промет добара и услуга у истом периоду већа од 70%, односно најмање 10.000.000 евра.

Утврђивање претежног промета добара у иностранство обвезник ПДВ из става 1. овог члана врши за сваки порески период текуће године (став 2. истог члана Уредбе).

Ставом 3. истог члана Уредбе прописано је да обвезник ПДВ из става 1. овог члана утврђује вредност извршеног извоза добара и вредност укупног промета добара и услуга на основу података из пословних књига за текућу календарску годину, а које води у складу са прописима о рачуноводству.

Сходно наведеним законским и подзаконским одредбама, претежни промет добара у иностранство утврђује се искључиво на основу процента учешћа вредности извоза добара у укупном промету добара и услуга (70%), односно на основу апсолутне вредности извоза добара (10.000.000 евра), при чему се у наведени проценат, односно апсолутну вредност не урачунава вредност промета услуга радова на покретним добрима из члана 24. став 1. тачка 7) Закона.